

Z obsahu :

- Klášterecký hřbitov začíná mít nedostačující kapacitu ... str. 2
- 50 let společného života Zlatá svatba ... str. 3
- Ocenění amatérské fotografie získal Jan Parma ... str. 4
- Nejen plesovou sezónu hodnotí ředitel KD Václav Homolka ... str. 5
- Klášterečtí zápasníci dobyli republiku přivezli 2 tituly MČR ... str. 6

Klášterecké noviny

Čtrnáctideník

Číslo 07/07

28. března 2007

www.klnoviny.cz

Cena 5,- Kč

Nejstarší škola ve městě slaví 100 let

■ Bývalí pedagogové, kteří učili na 1. ZŠ v Havlíčkově ulici spolu s ředitelem p. Duškem. Poznáváte je?

V dnešní době platí: „březen - měsíc internetu“. Bývaly ale doby, kdy tento měsíc na přelomu zimy a jara patřil v první řadě ženám a pedagogům. Ještě před 18 lety probíhaly oslavy MDŽ (8. března) a Dne učitelů (28. března) ve velkém. Dnes už se na tyto významné dny trochu zapomnělo a žádné hromadné akce se již nekonají.

Letošní rok je ale v Klášterci, alespoň co se týče pedagogů, trochu výjimečný. Základní škola praktická spolu s městem Klášterec nad Ohří připravuje na 30. března oslavy 100. výročí školy v našem městě. A kdy jindy takovou událost uspořádat než právě v březnu. Tedy - abychom uvedli věci na správnou míru - klášterecké děti chodily samozřejmě do školy už dávno předtím. První „velká“ škola byla v Klášterci postavena v roce 1864 u silnice pod farním kostelem Nejsvětější Trojice. V této „škole“ se ale už více jak 30 let neučí. Oslavy se týkají budovy v Havlíčkově ulici, kde škola funguje nepřetržitě již 100 let. Původně v jejích prostorách sídlila chlapecká obecná a měšťanská škola, kterou mohly od roku 1914 navštěvovat i dívky. Zde je na místě připomenout, že vyučovacím jazykem byla tehdy ve „staré“ i „nové“ škole němčina a čeština byla pouze nepovinným předmětem (a to navíc až od konce 20. let 20. stol.). Po skončení 2. světové války se ze školy v Havlíčkově ulici stala 1. základní škola. Tentokrát už se samozřejmě jednalo o školu českou. 1. ZŠ zde fungovala až do roku 1980, kdy byla zrušena. Do uvolněných prostor se pak přestěhovala základní škola praktická (dříve zvláštní), která tu je dosud. Její současná ředitelka PhDr. Jiřina Malastová si proto oslavy tohoto pro naše město významného jubilea vzala na starost. Jak sama říká, 100. výročí školy se v Klášterci hned tak nedočkáme a bylo by neodpuštělné přejít ho bez povšimnutí.

Samotné oslavy se ponесou v duchu setkání současných i bývalých kantorů a dalších pracovníků, kteří školou za desítky let jejího trvání prošli. „Celá akce se uskuteční 30. března od 18. hodin v kulturním domě. Pozváno je tolik lidí, že bychom se ani jinde sejít nemohli. Během večera dojde samozřejmě na hudbu i na pár oficiálních, ale hlavně by se mělo hodně povídat a vzpomínat.“ svěřila se nám se svojí představou Jiřina Malastová. „Z programu nechci předem moc prozrazovat, jen řeknu že moderátorem celé akce bude Tomáš Barták a máme připraveného i jednoho V.I.P. hosta. Během večera se také budou promítat fotografie z historie školy. Získali jsme je od několika pamětníků, kterým tímto ještě jednou děkuji. Myslím si, že tyto staré snímky hodně přítomných potěší,“ řekla nám k průběhu oslav v kulturním domě Jiřina Malastová.

Že příprava takové velké akce není nic jednoduchého, je zřejmé. Program, pozvánky, hosté, sponzoři, dárky... Na nic podstatného nezapomenout a sehnat na vše dost peněz - starosti, které trápí organizátora každé podobné akce. Vše je snadnější, když se najdou ochotní pomocníci. Ředitelka Malastová jich může vyjmenovat hned několik: „Finančně nám velmi pomohl městský úřad, jmenovitě odbor školství a starosta Houška, sponzorský dar jsme dostali od pana Vladimíra Klímy a podporu mi slíbili i ředitelé ostatních kláštereckých základních škol. Ochotně nám vyšel vstříc pan Babáček, který zajišťuje občerstvení, manželé Novotní, jejichž taneční soubor bude na naší akci vystupovat, a zapomenout nemůžu ani na Františka Bartoně, který má „na svědomí“ céděčko s dobovými fotografiemi. S kontakty na bývalé učitele mi zase hodně pomohla paní Jarmila Řeháková, která se v této oblasti hodně angažuje. Doufám, že jsem na nikoho nezapomněla,“ dodala závěrem dlouhého výčtu Jiřina Malastová.

Oslava 100 let školy ale není jediná, která na ředitelku základní školy praktické letos čeká. Přesně před padesáti lety - v roce 1957 - tu byla zřízena pobočka Zvláštní škola v Klášterci nad Ohří byla zřízena v roce 1957 jako pobočka Zvláštní školy v Kadani. Na červen jsou proto připraveny oslavy 50. výročí existence zvláštní (dnes praktické) školy v našem městě. Tentokrát si přijdou na své hlavně děti, pro které bude připravena v kulturním domě Akademie žáků speciálních škol z celého okresu. -lara-

Lávka přes přejezd bude zřejmě odstraněna

Na konci října loňského roku nechalo město uzavřít lávku přes železniční přejezd v Miřeticích. Téměř čtyřicet let stará konstrukce je v havarijním stavu a její provoz by byl v zimních měsících příliš riskantní. Během naplánované pětiměsíční uzavěry se pak mělo rozhodnout o jejím dalším osudu. A výsledek? Díky nedávno instalovaným automatickým závorám se doba čekání před železničním přejezdem výrazně zkrátila a více jak dvoumilionová investice do opravy lávky by nebyla příliš efektivní. Město se proto podle Františka Kabáta, vedoucího odboru místního hospodářství, dopravy a životního prostředí, přiklání spíše k variantě demontáže lávky. Konečné slovo bude mít sice rada města, ale František Kabát uvítá i názory občanů.

Ani případná demolice lávky nebude zcela bezproblémová. Přejde na téměř jeden milion korun a bude k ní moci dojít až po důkladných konzultacích s Českými drahami. Za peníze získané prodejem železného šrotu z demolice pak město zajistí potřebné terénní úpravy. -lara-

Galerie Kryt v novém kabátě

Po devíti měsících očekávání se znovuzrodila klášterecká galerie Kryt. Výstava akvarelů a olejů Ladislava Knapa odstartovala další etapu v historii galerie Kryt, kde se do té doby uskutečnilo na 160 výstav, které shlédlo téměř patnáct tisíc návštěvníků.

Galerie Kryt doznala po rekonstrukci výrazného rozšíření stejně jako s ní spojené informační centrum. Původní tmavé a stísněné prostory, které skutečně připomí-

naly budovy, a infobox s online internetovou prezentací města. Přestože celý projekt opravy městského informačního centra a galerie nabral oproti původním plánům několikaměsíční zpoždění, na to nejdůležitější období - letní turistickou sezónu - je už připraven. Nákladné opravy a instalace infoboxu byly z velké části hrazeny z dotačního programu Ministerstva pro místní rozvoj na podporu lázeňství. -lara-

Kapacita místního hřbitova bude do budoucna nedostačující

Klášterecký hřbitov je určitě jedním z nejkrásnějších v blízkém i vzdálenějším okolí. Opravený kostel a kaple, nádherný výhled na nedaleké kopce, ztepilé stromy, pečlivě udržovaná zeleň a upravené cestičky... I to je možná jeden z důvodů, proč chtějí být někteří lidé, kteří se z Klášterce odstěhovali již před řadou let, pohřbeni právě zde. Přestože dnes lidé dávají přednost kolumbáriím a epitafům před klasickými hroby (o rodinných hrobkách ani nemluvě), není stávající velikost hřbitova do budoucna rozhodně dostačující. Jen v loň-

ském roce tu bylo založeno na 49 nových hrobových míst, zatímco těch zrušených bylo jen 28. Rušení hrobů je navíc věc velmi citlivá a přistupuje se k ní jen v krajních případech. více na str. 2.

Uzávěrka příštího čísla je 6. dubna 2007

Nové číslo Kláštereckých novin vyjde 11. dubna 2007

Nedostatek místa k věčnému odpočinku začíná být aktuálním problémem

„Na začátku každého roku zjišťujeme, komu končí smluvný nájem. Těmto lidem pak zasíláme doporučené složenku na uhrazení nájmu na další deseti-leté období. Zaplatit by ji měli do konce roku. V některých případech se nám ale dopis vrátí s tím, že člověk, na kterého je hrobové místo napsáno, už na uvedené adrese nebydlí. Přestože mají lidé povinnost nám změnu bydliště hlásit, ne vždy se tak děje. Výzvu jim pak necháváme dokonce i na hřbitově, kam doufáme, že se alespoň jednou za rok podívají,“ vysvětluje obvyklý postup Simona Nováková z odboru místního hospodářství, pod který správa zdejšího hřbitova spadá. Pokud se všechna snaha sehnat člověka, kterému hrob patří, mine účinkem, nájem není zaplacen a o hrob se zjevně nikdo nestará, přistupuje se po určité době k jeho zrušení a k přemístění ostatků zemřelých do společného hrobu. Přestože na to mají ze zákona právo, činí tak zaměstnanci úřadu podle svých slov jen neradi. Již před dvěma lety upozorňoval odbor místního hospodářství, dopravy a životního prostředí na nutnost rozšíření hřbitova. Jeho zdůvodnění rada města v červnu roku 2005 schválila a zároveň uložila odboru rozvoje a investic zjistit možnosti odkoupení dalších pozemků od Pozemkového fondu ČR. Ne každé místo je ale pro pohřbívání vhodné, ať už kvůli nevhodnému složení půdy nebo z důvodu vzlinající podzemní vody. Rozšíření hřbitova navíc ze dvou stran brání přilehlá silnice a s volnými pozemky v jeho blízkosti se počítá jako s parcelami pro výstavbu rodinných domů. Z vyjádření odpovědných pracovníků jak z odboru realizace investic a správy majetku, tak z odboru stavebního úřadu a územního plánu navíc vyplývá, že se v nejbližší době žádné rozšíření nechystá.

Určitým nedostatkem zdejšího hřbitova je také nepřítomnost smuteční místnosti. Poslední rozloučení se zesnulými se proto odehrávají v Kadani. Uvidíme, zda se její vybudování podaří prosadit koaličním zastupitelům za KSČM, kteří výstavbu smuteční síně mají ve svém volebním programu. Závěrem už jen krátká citace z knihy Zdenka Vachaty Kláštec nad Ohří – Přehled dějin města a okolí o historii právě tohoto hřbitova: „*Původní hřbitov byl u starého farního kostela (v dnešní Zahradní ulici). Na dnešní místo byl přenesen v roce 1613. Za tím účelem kostelní otcové zakoupili pole od Tomáše Egermanna za 50 kop míšeňských. Teprve později byl oplocen nebo obehnán zdi. Zpráva z roku 1713 hovoří o tom, že zed' je poničená a hřbitov slouží jako obec-*

ní pastviště. Tomuto nedostatku bylo odpomoženo teprve roku 1727, jak o tom podává zprávu purkmistr a rada městečka nadřízenému orgánu. Situace se však opakovala roku 1790, kdy musel dát hřbitovní zed' opravit farář Petran za cenu šatečků na sošku P. Marie Utěšitelky... K prvnímu známému rozšíření hřbitova došlo roku 1885, kdy pro ten účel byly zakoupeny pozemky od jirchá-

ře Löfflera a měštana Handschmanna. Roku 1905 byl hřbitov znovu rozšířen. Současně byl hřbitov předán do správy města a zrušena dosavadní patronátní správa panství. Roku 1919 byla část hřbitova založená 1885 znovu srovnána, aby bylo získáno místo pro další hroby. Ponechány byly jenom rodinné hroby a hroby při zdi.“ Jak je vidět, řešili naši předkové podobné problémy. -lara-

Podoba kláštereckého hřbitova počátkem 20. století

Neplaťte za výrobek dvakrát, když nemusíte !

Přestože novela zákona o odpadech upravující zpětný odběr elektrozařízení platí již téměř dva roky, při pohledu na popelnice obložené televizemi a ledničkami se zdá, že si řada lidí s novým zákonným nařízením příliš hlavu neláme. V srpnu 2005 každé elektrozařízení zdražilo kvůli tzv. recyklačnímu poplatku o desítky, v některých případech až o stovky korun. Prodejce, u kterého si zakoupíme nový elektrovýrobek (pračku, televizi nebo třeba holící stroj), má od té doby ze zákona povinnost odebrat od nás spotřebič starý a zajistit jeho následnou ekologickou likvidaci. Zpětný odběr si vlastně kupující za výše zmíněný poplatek zaplatí. Otázka, kam s ním“ se zdá být vyřešena. Může se ale stát, že si člověk koupí novou varnou konvici například na dovolené, dvě stě kilometrů od domova. Svoji starou z domova s sebou samozřejmě nemá a po návratu z dovolené se mu asi nebude chtít jet jen kvůli této věci opět přes celou republiku. V tomto případě je tu další možnost. Každý, kdo má trvalé bydliště v Klášterci, má právo odevzdat bezplatně staré elektrozařízení do sběrného dvora firmy Komunikace Ježek. V žádném případě by ale nemělo končit v popelnici určených na běžný komunální odpad. Tomu, kdo chce takto ušetřit pár minut nebo několik metrů, hrozí nemalé pokuty.

Do sběrného dvora byste měli staré elektrozařízení přinést kompletní. Chybí-li u něj některé části, pracovníci sběrného dvora jej sice také odeberou, ale jeho následná likvidace bude mnohem dražší. Za likvidaci a svoz odpadu platí Kláštec ročně přes 13 milionů korun. Uvedená částka by mohla být nižší, pokud by se s odpadem nakládalo správně. To znamená třídit, třídit a zase třídit. Kompletní elektrozařízení se ve sběrném dvoře skladují zvlášť a jednou za čas si je odvezou specializované firmy, se kterými má město podepsanou smlouvu. Za tento „odpad“ má město dokonce finanční příspěvek. Pokud je ale elektrozařízení polorozebrované, už se k zpětnému odběru nehodí a stává se z něj nebezpečný odpad, jehož likvidace je pro město finančně velmi nákladná. Platí tu jednoduchá úměra. Čím víc elektrozařízení skončí rozebranych u popelnic, tím víc peněz z rozpočtu to spolkně. Výtečník, který vyhodí starý televizor do kontejneru, tak ohrožuje svůj i městský rozpočet. Za prvé si při koupi nového televizoru zaplatil službu, kterou nevyužil, za druhé riskuje velkou pokutu a za třetí plýtvá obecními penězi, které by mohly jít úplně někam jinač. On má ovšem pocit, že na všechny vyžrál. -lara-

PLACENÁ INZERCE

„Pomáhám a chci pomáhat,“ ujišťuje kandidát do senátu Milan Doležal

■ Milan Doležal

O přízeň voličů v nadcházejících volbách do Senátu ČR se bude ucházet jako nezávislý kandidát Milan Doležal. Od roku 1993 pracuje v oblasti pomoci potřebným. V současné době je ředitelem Správy sociálních služeb Chomutov se sídlem v Kadani. Je jedním ze dvou kandidátů, kteří zastupují kadaňský region, kde je také znám jako dlouholetý hráč a předseda fotbalových klubů.

Vaše motto, s kterým jdete do voleb, je „Pomáhám a chci pomáhat“. Proč jste si ho vlastně zvolil?

Od roku 1985 jsem zastával nejrůznější funkce a vždy jsem se snažil obyčejným lidem pomáhat. Díky tomu jsem začal také studovat Sociálně právní akademii. Jsem přesvědčený o tom, že jsem za tu dobu spoustě lidí pomohl, pomáhám a pomáhat budu i nadále. Vyplývá to samozřejmě i z mých funkcí, protože od roku 1993 pracuji jako ředitel právě v oblasti, kde je vše založeno na pomoci silného slabším.

Do voleb jdete jako nezávislý kandidát. Proč?

Přesvědčil jsem se o tom, že příslušnost k jakékoliv straně s sebou nese určitou kázeň a poslušnost. Nezávislý kandidát má tak výhodu, že se nemusí řídit žádným stranickým usnesením ani stranickou dohodou. Může tak rozhodovat na základě informací a postřehů lidí, mezi kterými se pohybuje. V případě, že bych se do senátu dostal, tak se chci nadále věnovat svému povolání v oblasti sociálních služeb. Dost čtenářů asi ví o mé minulosti, právě proto, že jsem nechtěl respektovat některá stranická rozhodnutí, protože se mi zdála absurdní, svým způsobem na hranici demokratických principů, tak jsem udělal to, co jsem udělal. Proto jsem neměl možnost se zúčastnit prvotního boje, ale rozhodl jsem se jít do boje znovu jako nezávislý.

Jak byste si svoji práci v senátu představoval?

Především chci zdůraznit, že bez informací od lidí nejde v senátu úspěšně pracovat. Není to o politice, senát je určitá skupina lidí, já tomu s oblibou říkám rada starších a moudrých, kde by se skutečně měli všichni oprostít od stranické disciplíny. V senátu by mělo jít o věc a ne o politiku. Myslím, skupina nezávislých senátorů, do které bych se zařadil, zde má svůj vliv a svoji sílu. Jsem přesvědčen o tom, že pokud se přijde s něčím normálním, že to jde i prosadit. Myslím si, že čím víc nezávislých kandidátů, odborníků z jednotlivých oborů do senátu přijde, tím jeho činnost bude lepší a bude skutečně fungovat jako pojistka. Samozřejmě je potřeba, aby si všichni uvědomili, že takzvané „porcování medvěda“ v senátu není, ale určitě má senátor obrovskou výhodu v tom, že může lobovat. A díky jeho pozici jsou některé cesty otevřené. Peníze jsou, ale jen je potřeba o nich vědět a umět si na ně sáhnout.

V případě, že se senátorem skutečně stanete, jak umožníte obyčejným lidem, aby k vám měli přístup a mohl jste jim skutečně pomáhat? V jakých oblastech chcete nejvíce pomáhat?

Určitě bych chtěl zřídit svoji kancelář v Kadani pro celý kadaňský region a také v Chomutově. Nepůjde o žádné honosné kanceláře, ale něco malého, kde lidé naši kontaktní osobu. Otevřeny by měly být v odpoledních a večerních hodinách, aby lidé měli možnost po práci s něčím přijít, popřípadě se poradit. Chci především pomoci v oblasti sociálních služeb a sociální péče, v oblasti zdravotnictví, v oblasti financování obcí a měst regionu a v oblasti financování regionálního sportu a společenského života. Začal jsem spolupracovat se starosty obcí a v tomto chci pokračovat ať už vyhrají, nebo ne, protože jsem stále přesvědčen o tom, že obce jsou až na nějakém místě v řadě. Velká města si poradí, s obcemi je to problém. Tak bych rád do budoucna zaměřil svoji pozornost. Někde stačí poradit, ale někde je potřeba opravdu pomoci. Zde se setkávám s problémy, které lidi skutečně pálí. Jsem přesvědčen o tom, každý člověk, který zastává nějakou významnou funkci, je vždy spojen s komunální politikou. V mém případě si myslím, že tomu tak je. Je také potřeba spolupracovat s místními podnikateli.

Hřiště za Dlouhou ulicí stálo milióny korun. Město hledá způsob, jak zabránit jeho devastaci

Na jaře bude oficiálně otevřeno nové dětské hřiště za ulicí Dlouhá. Jeho stavba přišla na několik milionů korun a byla by jistě škoda, kdyby trpělo pod nenechavými rukama vandalů, jako se to děje na ostatních hřištích ve městě. Náklady na opravy poničených prolézaček jdou každý rok do tisíců a finance pak chybí jinde. Přes den děti bez dozoru a večer flámující omladina by mohly brzy udělat z nového hřiště kůlničku na dříví. Obyvatelé přilehlého panelového domu se už nyní obávají, jak to zde bude vypadat, až se trochu oteplí. Starosta města i vedoucí odboru místního hospodářství připouští, že tu určitá rizika jsou a právě proto se nyní řeší způsob provozování hřiště. Byl schválen provozní řád, který počítá i se zřízením funkce správce. Ten bude mít na starosti pravidelné odemykání a zamykání hřiště a kontrolu jeho stavu. Zde je ovšem třeba si položit otázku, jak velkou překážkou bude pro děti zamknutá branka plotu o výšce zhruba půl metru a zda by se nemělo do budoucna uvažovat o podobném oplocení, jaké je například kolem skateparku.

Jsou zde ale i další věci, které se musí vyřešit. Jednou z nich je například osvětlení hřiště. To by mohlo odradit případné noční návštěvníky. Také strážníci městské policie by měli tomuto místu věnovat větší pozornost. A určitě by nebylo na škodu, kdyby děti ohlíželi také trochu jejich rodiče.

Celé to připomíná boj s větrnými mlýny, který stojí městskou kasu ročně desítky tisíc korun, pro něž by se určitě našlo jiné uplatnění. Nově vysazené stromky polámané, nové fasády posprejované, prolézačky poničené, záhony pošlapané, chodníky pokálené, odpadkové koše rozsypané...

Nabízí se několik možností, jak proti tomu bojovat. Za prvé důsledná represe, tvrdé pokuty, několikanásobně větší počet strážníků v ulicích. Za druhé prevence, osvětové kampaně v novinách, vysvětlování... A pak je tu třetí způsob: totální rezignace. Žádná nová hřiště, žádné lavičky po městě, žádné záhony...

Co zvolí město? A jaký je váš názor?

-lara-

PŘIŠLO NA NAŠI ADRESU

Co se děje s kláštereckým Plusem?

Jsem dlouholetá zákaznice kláštereckého Plusu a dlouho jsem zvažovala, jestli mám napsat tento článek.

Chodím sem skoro deset let nakupovat, ale co tam děje poslední rok, to nemá obdoby. Kam se poděla děvčata, co tam pracovala? Proč tam panuje taková atmosféra, neochota, nepořádek, prázdné regály, fronty? Myslím si, že tuto otázku si položilo plno lidí. Většina začala raději chodit do Penny marketu. Tady mají plné regály, dobré pečivo, příjemný personál...

Jednou jsem přišla do Plusu nakoupit a na pokladně seděla zástupkyně vedoucí. Byla velice neochotná, připadala mi velice unavená, oč měla červené a celá byla zelená. Takový člověk by neměl sedět na pokladně. Na mě to neudělalo dobrý dojem. Nepoděkuje, neusměje se. Děvčata, která tam dříve pracovala, byla velice milá, pomohla dát zboží i do nákupní tašky, poděkovala, usmála se a nyní? Stojíte dvacetiminutovou frontu. Jedou dvě poklady. Když máte nějaký problém, pokladní zvoní na vedoucí, ale málokdy se dočkáte reakce. Ceny neodpovídají letákovým akcím. Bylo mi řečeno, že je nestíhají vyměnit.

Byla bych ráda, kdyby prostřednictvím Kláštereckých novin mohla nejen děvčata, co pracovala v Plusu, ale i ostatní zákazníci na tento článek reagovat. Jistě to bude zajímat všechny, kteří navštěvují nebo navštěvovali tuto prodejnu.

Jana Křížová

MP informuje

►Když pes napadne psa, i v takovém případě musí pomoc lékař. Strážníci MP museli nedávno řešit situaci, kdy se na ulici porvali dva psi, z nichž jeden v sobě nezapřel bojové plemeno. Napadený pes musel být se zraněními převezzen k veterinárnímu vyšetření, odkud byl propuštěn až druhý den.

►Hlídká MP musí často svou kontrolní činnost soustředit na nové dětské hřiště za ulicí Dlouhá. V těchto prostorách se často schází několik skupinek mladistvých, kteří svou přítomností odrážejí vstup dětem na toto hřiště, které bylo zbudováno právě pro ně.

►Další případ konzumace alkoholu mladistvými museli strážníci MP o jarních prázdninách. Scénář byl stejný jako v minulých případech. Alkohol zakoupila dospělá osoba a mládež si užívala bujaré konzumace. K případu tak musela být přivolána pracovnice sociálního odboru – péče o dítě, která vše řešila s rodiči těchto dětí.

Velitel MP Petr Hörbe

Nestor kláštereckých výtvarníků oslaví letos významné životní jubileum

V pátek 23. března se v nově zrekonstruované galerii Kryt sešly desítky lidí, aby se na vlastní oči přesvědčili, jak se na čerstvě omítnutých zdech a pod světlem nově instalovaných reflektorů vyjímají obrazy kláštereckého umělce Ladislava Knapa. Právě výběr z jeho tvorby byl vybrán pro výstavu, která měla zahájit novou éru galerie Kryt. Na návštěvníky výstavy čekají převážně oleje a akvarely z ateliéru nestora kláštereckých výtvarníků, jak jej ve svém úvodním slově, proneseném u příležitosti slavnostní vernisáže, nazval PaedDr. Václav Homolka.

Zahájení výstavy si nenechali ujít lidé blízcí Ladislavu Knapovi ať už z řad rodiny a přátel, nebo jeho kolegů-umělců. Přítomni byli i vedoucí odboru kultury, marketingu a cestovního ruchu Miroslav Foltýn a již zmíněný radní Václav Homolka.

Páteční vernisáž měla všechno, co má správná vernisáž mít. Nechybělo víno, květiny, vynikající koláčky, hudební

doprovod v podání mladých houslistek Terezy Kabátové a Heleny Havránkové, spousta návštěvníků a samozřejmě šťastný Ladislav Knap, pro kterého byla tato výstava takovým dárkem k jeho letošnímu významnému životnímu jubileu. Jediným zádrhelem v jinak dokonale zorganizované akci bylo krátké „zatmění“ v galerii. A tma je, přiznejme si to, pro výstavu obrazů dost velký problém. „Černá hodinka“ našťastí trvala jen pár minut a po rychlém zásahu organizátorů mohla vernisáž pokračovat nerušeně dál.

-lara-

Setkání bývalých pedagogů v salóňku na radnici už je tradicí

Již počtvrté se v salonku klášterecké radnice sešly učitelky a vychovatelky ze zaniklých kláštereckých škol a školek. Jde o tradici, kterou nám podle Jarmily Řehákové, jedné z organizátorek společných setkávání, závidí kantori-seniři z celého regionu. A proč se vůbec tato každoroční akce koná? Pro učitele a učitelky z 1., 3. a 4. základní školy, kteří odešli do důchodu, pořádají „jejich“ školy například předvánoční setkávání, zvou je na dny otevřených dveří... Je zde ale mnoho pedagogů, kteří skončili své učitelské povolání na 2. základní škole. Ta však byla v roce 1998 zrušena a oni nemají příležitost se sejit a zavzpomínat si. Pro tyto „osiřelé“ bývalé učitele a učitelky proto město připravuje každý rok setkání na radnici. Je tu pro ně vždy připraveno malé pohoštění, nějaký drobný dárek, květiny a spousta fotografií z městského archivu, nad kterými si mohou přítomní zavzpomínat na staré dobré časy. Setkání připravuje odbor školství a pokaždé se ho účastní i starosta města.

„Pan starosta Houška byl od počátku k našemu nápadu pořádat pro učitele ze zrušených školských zařízení setkání na radnici velmi vstřícný. Nevím,

že by nějaké jiné město v našem okrese podobnou akci pořádalo. Mám proto z této klášterecké tradice velkou radost,“ svěřila se nám se svými pocity Jarmila Řeháková. „Kromě učitelů z bývalé 2. základní školy se tu scházejí také vychovatelky ze zrušené vernéřovské školky. Letos nás tu je patnáct. Někteří pozvání bohužel nemohli kvůli špatnému zdra-

votnímu stavu přijít. Třeba paní Šupíková, bývalá ředitelka 2. základní školy, na kterou jsem získala kontakt teprve nedávno. Z pozvání měla ale obrovskou radost. A to je myslím hlavní přínos těchto setkávání: říci tak těmto lidem, že na ně stále někdo pamatuje a oceňuje jejich dlouholetou práci,“ dodává závěrem Jarmila Řeháková.

-lara-

Pohled do Krušnohoří objektivem Helmuta Windricha

Zámecká galerie, která otevřela opět po delší době své prostory, přivítala návštěvníky na výstavě německého fotografa Helmuta Windricha. Jejím motem je pohled přes objektiv fotoaparátu do Krušnohoří z německé strany - tedy tak, jak ho běžně neznáme. Fotografie na stěnách zámecké galerie, které jsou nasvíceny nově instalovanými bodovými světly, poskytují nejen zajímavý pohled na kulturu a život našich západních sousedů, ale také například na velmi zajímavé hříčky

přírody. Helmut Windrich procestoval 38 zemí včetně Číny, Egypta, Norska a jiných. Fotografie, které pořizoval na svých cestách, ale doposud nikdy nepublikoval. K fotografií se dostal přes malování a celkem rychle si k ní vybudoval vřelý vztah. Jeho pohled přes hledáček fotoaparátu je různorodý. Nezaměřuje se jen na přírodu, zajímá ho také život, architektura atd. Jeho pracovní vytížení mu nedovolovalo zabývat se myšlenkou na pořádání výstav, ale jak nám v rozhovoru s

ním prozradil, ten čas v současné době nastal, a tak se chce se svými zážitky a fotografiemi podělit i s širokou veřejností. Svoji první výstavu tedy uspořádal v Kláštecku nad Ohří a proč zrovna tady? „Když jsem poprvé v roce 1972 navštívil jako turista tehdejší Československo, prvním městem, ve kterém můj trabant zastavil, byl Klášterec nad Ohří. Bylo tedy symbolické uspořádat svoji první výstavu právě ve vašem městě, které se za tu dobu hodně změnilo. Je teď příjemnější, milejší a barevnější, moc se mi zde líbí,“ prozradil Helmut Windrich tajemství, proč vystavuje své práce právě v klášterecké galerii. „Ve výstavách chci nadále pokračovat, protože jsem postupně nafocoval architekturu i dalších měst - Kadaň, Chomutov, Karlovy Vary - a tak bych rád své práce vystavoval nejen v těchto městech, ale ty samé výstavy budu pořádát i v Německu a tím tak propagovat váš i náš region navzájem.“ Výstava německého fotografa Helmuta Windricha potrvá v zámecké galerii do 22. dubna, ale určitě to nebude jeho poslední návštěva u nás. Příště se můžeme těšit třeba na fotografie z daleko exotičtějších míst, než jsou zákoutí Krušných hor.

-rony-

Cestou života spolu kráčí již 50 let

Prožít šťastné a dlouhé manželství, to si před svatbou přeje každý pár. Ne každému se to ale poštěstí. Manželství uzavřená v dnešní uspěchané době dostávají různé trhliny a mladí manželé se často nedokáží vyrovnat s nástrahami společného života tak, jak to mu bylo dříve. Ale ať už se novomanželé berou dnes nebo před 50 léty, vždy je k tomuto životnímu kroku vedla jedna velká víra - a tou je láska. K rozhodnutí prožít svůj život po boku partnera (ky) se pak postupně přidávají další vlastnosti - tolerance, úcta, opora, obětování... Pokud se toto vše dokáže skloubit, vznikne plnohodnotný vztah a krásné dlouholeté manželství, tak jako to je v případě manželů Stanislava a Zdeňky Krejčových, kteří si 24. 3. v obřadní síni kláštereckého zámku připomněli 50. výročí ode dne, kdy si poprvé řekli své „ANO“.

Poznali se v jižních Čechách na učilišti ve Velkých Velenicích. Od začátku věděli, že to, co je zasáhlo, je velká láska a věřili, že je nic nemůže rozdělit. První velkou životní zkouškou pro ně bylo, když pan Stanislav narukoval na vojnu a paní Zdenka se společně s rodiči odstěhovala do pro ni tehdy neznámého městečka na severu Čech - do Kláštecku nad Ohří - kde její otec získal práci jako výpravčí na místním nádraží. Záhy však oba zjistili, že ani časové odloučení, ani vzdálenost nemohou být pro jejich lásku překážkou a když se pan Stanislav vrátil ze služby vlasti, požádal tehdy slečnu Zdenku o ruku a vstup do krásného dlouholetého svazku jim 23. března 1957 stvrdil na klášterecké radnici tehdejší předseda MNV Kroc. Od té doby uplynulo v Ohří mnoho vody. Než prožijete spolu padesát let života, uteče padesátkrát 365 společných dnů, se vším, co k tomu patří: radost, smutek, naděje, zklamání, štěstí ... Manželé Krejčovi celý život pracovali v ZKL. Vychovali společně dva syny, kterým pomáhali s výchovou 4 vnoučat. Ani se nenadáli a od okamžiku, kdy si řekli své „ANO“, uteklo neuvěřitelných 18 262 dní a nastal čas zhodnotit tento obrovský kus života. V kruhu svých nejbližších tedy oslavili uplynulou sobotu zlatou svatbu, ale příběh jejich velké lásky určitě ještě neskončil. V jejich společném životě je čeká další „meta“ - svatba diamantová - tedy šedesát let společného života, a tak manželům Krejčovým popřejme do dalších společných let hlavně zdraví, pohodu, lásku a prožití minimálně dalších 3650 všedních i nevěšdných dnů jejich podzimu života.

-rony-

Město Klášterec nad Ohří
Vás srdečně zve na

3. setkání občanů
zaniklých obcí
oblasti Vernéřov.

Které se koná dne
7. dubna 2007 od 18 hodin
v Kulturním domě v Kláštecku nad Ohří

Večerem Vás bude provázet hudba
Milana Baranjaka.

SD
Severočeské doly a.s.

Thun
1794
KARLOVARSKÝ PORCELÁN

Klášterecký amatérský fotograf získal významné ocenění

■ Jan Parma

22. března proběhlo v aule Scholy Humanitas v Litvínově slavnostní vyhlášení vítězů celorepublikové fotografické soutěže. Schola Humanitas a Centrum ekologické výchovy Viana ve spolupráci s vodárenskými společnostmi pořádají každoročně tuto soutěž u příležitosti připomenutí Mezinárodního dne vody, který připadá právě na toto datum. V pořadí již 8. ročník soutěže nesl název „Voda je život“. 167 fotografií s „vodní“ tematikou zaslalo do soutěže rekordních 67 fotografů.

Byl mezi nimi i jedenadvacetiletý Jan Parma z Klášterce. Jeho černobílý snímek „Otázka s odpovědí“ zaujal porotu, jejímiž členy byli i dva profesionální fotografové, natolik, že mu udělili 3. místo. Vzhledem k velké konkurenci i k premiérové účasti na soutěži je to pro Honzu Parmu rozhodně velký úspěch, který ani on sám nečekal. „Fotografování mám jako koníčka a věnuji se mu asi tři roky. Tehdy jsem si koupil za peníze z brigády svůj první digitální foták. Chtěl jsem si focení jen tak vyzkoušet, ale nakonec mě to chytl a už jsem u toho zůstal. Pořádkal jsem si lepší fotoaparát, sehnal pár knížek o fotografování a začal se tomu věnovat naplno,“ popisuje Honza začátky své amatérské dráhy fotografa. S účasti na soutěži to bylo podobné. „O soutěži jsem se dozvěděl úplně náhodou při listování časopisem a protože mi kamarádi už několikrát říkali, že se jim mé fotky líbí a že bych se s nimi mohl přihlásit do nějaké soutěže, šel jsem do toho. Prohrabal jsem archiv, tři snímky vybral, no a nakonec jsem vyhrál třetí cenu.“ I když by se mohlo zdát podle zaměření soutěže a Honzovu úspěchu v ní, nesměruje hledáček jeho fotoaparátu k přírodě příliš často. „Nejraději

fotím lidi – portréty, celé figury... Vděčným objektem je v tomto případě hlavně moje přítelkyně. Ale fotil jsem například i kláštereckou hudební skupinu Bahra-
inn, když potřebovala fotky na své nové cédéčko,“ prozrazuje Honza Parma. K focení lidí se dostal už v začátcích, když pracoval jako party fotograf.

Kromě samotného pořizování fotek Honzu baví hlavně jejich následná úprava v počítači. Díky možnostem, které poskytují v tomto ohledu nej-
různější grafické programy, se fantazii meze nekladou. A podíváme-li se na pár Honzových snímků, které má vystavené ve své internetové galerii, je na první pohled vidět, že mladý klášterecký fotograf jí má na rozdávání. Pokud Janu Parmovi nadšení vydrží, možná se v budoucnu dočkáme i jeho výstavy. Zatím se musíme spokojit s ukázkami na internetu na <http://janparma.rajce.idnes.cz/> -lara-

Co se dělo v pijícím, zpívajícím a muckajícím stánku?

27. března se slaví Mezinárodní den divadla a kláštereckí divadelníci naplnili březnové zasvěcení divadlu opravdu bezesbýtku. Jedna premiéra, jedna obnovená repríza, úspěch na festivalu Lounské divadlení a tečku za celým měsícem udělal v sobotu 17. března Divadelní ples. Letos se konal už 4. ročník a jak si organizátoři ze Sdružení Klas pochvalovali, je každý rok v sále víc a víc lidí. Ale tak jako na ples města nechodí všichni obyvatelé Klášterce, ani na divadelním plese nenajdeme všechny místní divadelníky. Zastoupení některých souborů bylo méně než symbolické. Přítomné ale určitě mnohem víc zajímalo, kdo na plese byl, než kdo tam nebyl. Takže nechyběli samozřejmě tradiční moderátoři večera Míra Nyklíček a Zdenka Kovalová, kteří se sami skromně nazvali jako „vtipní moderátoři“. O živou hudbu se staral Tomáš Barták a Dana Smotlachová a cédéčka míchal Martin Janouch. Přestože se snažili, seč jim síly stačily,

trvalo jim víc jak hodinu, než dostali na parket první odváživce. Své exhibicionistické sklony projeví přítomní divadelníci až v pozdních nočních hodinách ve třech připravených stáncích – pijícím, zpívajícím a muckajícím. O činnostech zde prováděných hovoří už jejich označení a netřeba je podrobněji probírat. K dobré náladě přispěla i připravená foto-projekce „ze života a díla“ kláštereckých ochotníků. -lara-

Půvabné interpretky svým uměním daly nahlédnout do tajů jihoamerického tanga

První jarní pátek byl na kláštereckém zámku ve znamení tanga. Hudebně-taneční večer s názvem „Historie tanga“ připravila pro milovníky klasické hudby základní umělecká škola. Díky třem mladým a talentovaným umělkyním – Jitce Hosprové (viola), Denise Veškrnové-Schneebaumové (kytara) a Tereze Burešové (tanec) zapomněli návštěvníci alespoň na chvíli na pošmourné a nevlídné počasí panujícím za zdmí velkého rensančního sálu a ponořili se do atmosféry jihoamerického Buenos Aires 80. let 19. století, kde má tango své kořeny.

Během večera zazněly nejrůznější podoby tohoto hudebního stylu od vášnivě „Suite Buenos Aires“ Maxima Pujóla, exotické „Scheherezade“ Hanse Joachima Kapse až po strhující „Vzpomínky na Alhambru“ španělského skladatele a kytaristy Francisca Tárregy. Došlo i na skladby argentinského skladatele Astora Piazzoli či současné česko-slovenské skladatelky Sylvie

Bodorové. Krásný zvuk violy a kytary, mistrovská interpretace obou hráček i taneční kreace byly zárukou příjemně stráveného večera. Diváci ze zadních řad pouze litovali, že toho z vystoupení půvabné tanečnice příliš neviděli. -lara-

■ Oceněná fotografie „Otázka s odpovědí“

Prý jí říkají Lucka Smolař. Ale její zdravotní handicap z ní udělal bojovnici.

„Královnou krásy ČR a Miss World pro rok 2006 se stala Tatána Kuchařová...“

Která dívka na světě alespoň jednou nezatouží uslyšet takovou zprávu, ve které by figurovalo její jméno a stala se nejkrásnější ženou planety? K takovému snu je ale hrozně dlouhý kus cesty a dřiny. Jsou však různé způsoby, jak k vysněnému cíli dojít. Takovým malým odrazovým můstkem může být i soutěž pro 13 - 15 leté slečny pod názvem Dívka roku. V Klášterci má tato soutěž po úspěšných deseti ročnících už tradici. V tom posledním, jubilejním, se vítězkou základního kola stala Lucie Hrubcová a protože po příjemných okamžicích slávy ji čeká další boj v kole oblastním, položili jsme Luce pár otázek, které poodhalí nejen zákulisí kláštereckého základního kola, ale prozradí i několik střípků o tom, jak se připravuje na pokračování soutěže, jejíž vrchol bude v Jičíně.

Lucko, jak jsi se dostala k soutěži Dívka roku 2007 a viděla jsi nějaký ročník před tím? Měla jsi vůbec představu, co taková soutěž obnáší?

Vzpomínám si, že se o soutěži celkem dost mluvilo a moje kamarádky mě nakonec přemluvily, abych do toho šla s nimi. Přiznám se, že ze začátku se mi vůbec nechtělo, ale pak jsem si řekla, proč nezkusit něco nového. Nikdy předtím jsem se na této soutěži podívat nebyla, a tak mi to nedalo a řekla jsem si, že by to

mohlo být celkem zajímavé.

Splnila tedy soutěž o dívku roku tvoje představy nebo naopak tě v něčem zklamala? Jak obtížné je se na takovou soutěž připravit?

Bylo to úplně jiné, než jsem si představovala. Někdy to byla zábava, když jsme se s holkami spoustu věcí učily, ale někdy taky pěkná dřina. Třeba z nacvičování chůze na podpatcích nás hned bolely nohy...

Mně osobně ale dělal největší problém aerobik. Nikdy jsem takový sport nedělala a při zkouškách jsem si připadala jako největší nemechlo. Spoustu cviků jsem prováděla spíš karatisticky, například výkopy atd.

Já na ty časy ale budu vzpomínat ráda. Utvořily jsme si skvělou partu holek a i když jsme si občas lezly na nervy, pro mě to budou vždycky moc hezké zážitky.

Která disciplína byla pro tebe v soutěži nejméně populární a naopak, kdy jsi se cítila nejlépe?

Nejvíce mě bavil rozhovor, z toho jsem neměla ani strach. Já pořád něco povídám a ráda... Tou nejméně oblíbenou byl, jak už jsem říkala, aerobik.

Na generální zkoušku asi nebudeš ráda vzpomínat. Co se vlastně stalo a jak moc to ovlivnilo tvoje rozhodnutí nastoupit do nedělního finále?

Pamatuju si, že zkouška probíhala

úplně skvěle. Pořád jsme se něčemu všichni smáli a užívali si to. Ale pak se to stalo. Při aerobiku mi někdo šlápl na nohu a podvrtnul se mi kotník. Nemohla jsem na něj vůbec došlápnout a začínalo mi docházet, že nejspíš nebudu moc soutěžit. Musím uznat, že mě všichni povzbuzovali a starali se o mě. Jela jsem na rentgen, pořád se mi chtělo brečet. Představa, že půlrok snahy by teď byl jednoduše v tahu, byla šílená. Ale řekla jsem si, že brečet nebudu, že jsem přeci silná. A navíc mě povzbudil jeden člověk, díky kterému mi došlo, že to nesmím vzdát!

Dívku roku jsi nakonec vyhrála, přesto, nehodlá tě pocit, že tvůj handicap trochu ovlivnil diváky i porotu?

Ještě ráno jsem nemohla chodit, ale byla jsem rozhodnutá bojovat. Celé dopoledne jsem se snažila jak jen to šlo, bolest jsem se snažila nevnímat. Byla jsem hod-

ně unavená, protože v noci jsem skoro nespala. Nebylo to vůbec lehké, a tak mě teď mrzí, jestli si někdo myslí, že jsem to uhrála tou nohou.

Každá dívka šla do soutěže s předsevzetím zvítězit. Tobě se to povedlo a ještě jsi získala cenu sympatie od diváků. Upřímně, čekala jsi, že tato ocenění získáš obě?

Večer předtím jsem se vzdala jakýchkoliv nadějí na umístění. Už jenom to, že bych mohla soutěžit, by pro mě bylo úspěchem,

a tak mě moje vítězství o to víc potěšilo. Vyhrála jsem vlastně i sama nad sebou, že jsem dokázala bojovat a nevzdat to. Už když mě vyhlásili jako dívku sympatie, chtělo se mi brečet. Byl to moc krásný a nezapomenutelný pocit!

Čeká tě teď oblastní kolo v Třebošné, odkud už je jen krůček do finále v Jičíně. Co děláš pro to, abys v něm uspěla?

Už mi přišel dopis s instrukcemi. Docela mě překvapilo, jaký k nám mají přístup, bude to těžší, než jsem si myslela. Ale budu se snažit připravit co nejlépe a hlavně se budu snažit, aby se mi zase něco nestalo.

Jelikož jsem přezdívaná jako Lucka Smolař, mám docela strach.

-rony-

■ Lucie Hrubcová

Plesová sezóna skončila. Jak ji hodnotí ředitel kulturního domu?

■ PaedDr. Václav Homolka

17. března se konal Divadelní ples – poslední ples letošní sezóny. Jak ji hodnotí Václav Homolka, ředitel kláštereckého kulturního domu, pod jehož střechou se všechny plesy konají?

Jako každý rok i letos jsme připravili plesovou sezónu podle toho, kdo si co přál, jaký byl zájem mezi různými organizacemi, podniky a podobně. S touto přípravou je nutné začít hodně v předstihu, aby do sebe všechno zapadalo. Tady bych rád upozornil zájemce o pořádání plesu v příštím roce, že by se měli o termíny začít zajímat tak půl až tři čtvrtě roku předem, abychom jim mohli vyhovět podle jejich představ. Co se týče letošní plesové sezóny, myslím, že se povedla. Jestli chcete vědět, který ples byl pro mě nejzajímavější nebo nejhodnotnější, tak nemůžu odpovědět jednoznačně ten nebo ten. Každý ples má svůj charakter a svoji jedinečnou atmosféru. Mám rád maturitní plesy, protože je na nich vidět, jak se je ti mladí snaží udělat po svém. Občas jim samozřejmě v něčem poradíme, aby neudělali nějakou botu, ale takový ten jejich nadšený amatérismus je mi velmi sympatický. Líbí se mi také plesy, které pořádají různé firmy a podniky, na kterých se sejdou pospolu zaměstnanci, pobaví se, poznají se jinak, než jak se znají ze zaměstnání... Na druhou stranu jsou ale tyto firemní plesy občas z hlediska té kulturnosti na pováženou. Firmy, které pozvou všechny zaměstnance a dovolí jim objednat si zadarmo alkoholu, kolik chtějí, si myslím nevolí správnou cestu. Ti lidé pak neznají míru, opijí se, dělají nepořádek a ničí zařízení kulturního domu. Letos jsme měli například rozkopnuté zrcadlo i na dámském záchodě, kde se doposud podobné excesy neodehrály. To je pak smutné.

V letošní nabídce plesů chyběl Lázeňský ples. Proč?

Původně jsme předpokládali, že v této době už

bude vybraný provozovatel lázní a uspořádání lázeňského plesu bude mít na starosti on. To se ale nestalo a město už ve svém rozpočtu nemělo na tento ples dostatek prostředků. Proto letos lázeňský ples nebyl. Do budoucna bychom ho ale chtěli rozhodně v nějaké podobě obnovit. Tentokrát už ovšem v režii provozovatele lázní. Usilujeme o statut lázeňského města a podobná akce by byla určitě vhodná.

Kromě toho, že jste ředitelem kulturního domu, zastáváte také funkci městského radního a předsedy komise kultury, marketingu a cestovního ruchu. Vidíte tak do způsobu financování kulturních aktivit ve městě. Co hraje roli při přidělování nejrůznějších dotací?

Při rozhodování kulturní komise a při rozdělování grantů má pochopitelně větší šanci získat finance člověk, spolek, organizace nebo projekt, který má už určitou tradici. Ten, kdo teprve začíná, to má těžší. Před časem se tu například objevil nápad uspořádat letos v létě v prostorách zámku a zámeckého parku taneční festival. Je to hezká myšlenka, ale protože se jedná o zcela novou věc, mají to organizátoři se sháněním peněz těžší. Například kraj je v takových případech při udělování grantů velmi opatrný. Nikdo dopředu neví, jak se to celé povede, zda to bude mít úspěch... Město Klášterec ale podobným nápadům fandí, a proto jsme na uspořádání tohoto festivalu, i když se jedná teprve o první ročník, přispěli 100 tisíci korunami. Což je, myslím si, dost slušná částka. Doufám, že se s tím organizátoři poperou a že bude mít tento nový festival budoucnost. Pak už se do toho může dát i víc peněz.

I hudební festival Klášterecké prameny začínal, co se týče organizačního a finančního zajištění, trochu živelně, ale nyní už se jedná o zaběhnutou věc. Myslím si, že by se financování podobných akcí nemělo orientovat jen na sponzory. Žebrot o peníze na poslední chvíli není rozhodně důstojné. Město by mělo mít tyto akce zakotvené v rozpočtu, abychom se nemuseli každý rok trást, jak to dopadne, jestli se na to ty peníze seženou, nebo ne. Je samozřejmě dobré snažit se najít sponzory i mezi firmami, ale nemělo by se na to stoprocentně spoléhat. To je názor i kulturní komise.

A co kulturní dům. Jaká je jeho budoucnost?

Není asi tajemstvím, že v letošním roce se bude připravovat studie přestavby celého kulturního domu. Protože můžeme v dnešní době pozorovat návrat k velkým akcím, které ještě před několika lety skomíraly, budeme si dělat požadavky na zvětšení prostor. Zájem střední školy, okolních firem i místních společenských organizací, jako jsou sportovci nebo divadelníci o akce v kulturním domě stoupá a my jim rádi vyjdeme vstříc. Zvyšuje se i návštěvnost námi pořádaných akcí - naposledy to byl nečekaně velký zájem o nedělní pohádkové představení - což vnímám jako velmi pozitivní trend. Dokonce k nám jezdí i hodně lidí z Kadaně. Tam kulturní dům prodali a vybudovali honosný kulturní stánek, který ale není až tak účelný. Řekl bych, že my máme například plesy po stránce organizační a choreografické přeci jen lepší. Klášterecký kulturní dům možná není tak přepychový, ale slouží dobře. Při jeho plánované přestavbě proto budeme klást důraz hlavně na využitelnost a funkčnost. Počítá se například s nějakou zástěnou, která bude zmenšovat či zvětšovat prostor podle potřeby a typu pořádané akce. Ples si samozřejmě žádá něco jiného než jednání či schůze.

Dále se na nás obrací stále více místních kapel se žádostí o pronájem prostor, kde by mohly zkoušet. Tito mladí hudebníci zatím hrají v garážích nebo ve sklepích, což samozřejmě není ideální. Je možné, že nějakou takovou místnost naplánujeme v rámci již zmíněné přestavby kulturního domu. Zájemců o podobnou zkušebnu je hodně a my bychom jim rádi vyhověli. Samozřejmě by bylo nutné dohodnou přesná pravidla ohledně placení nájmů nebo doby zkoušek, aby nerušili probíhající akce apod. S tím bývával v minulosti dost problém. Je tu ale i možnost místním kapelám najít jiné vhodné prostory. Někjaké řešení budeme určitě hledat. -lara-

Dopravní soutěži počasí nepřálo

Ve čtvrtek 22. března se sjelo do prostoru Průseku - Messezsrsmidt několik desítek cyklistů – žáků kláštereckých základních škol, aby zde zabojovali v první části celoměstské dopravní soutěže. Navzdory kalendáři, který hlásal příchod jara, přichystala zlomyslná příroda soutěžícím i organizátorům velmi „nejarní“ počasí. Slunečnou oblohu a teplo, které panovalo ještě před několika málo dny, vystřídal tmavé mraky a silný studený vítr. I kvůli nepříznivému počasí se připravené časovky zúčastnila jen zhruba polovina přihlášených závodníků. Přejme mladým cyklistům, aby se druhá část soutěže, která je plánovaná na 12. dubna, obešla už bez červených nosů a zmrzlých prstů. -lara-

Kino Svět

Klášterec nad Ohří
tel.:474 375 701

Program duben 2007

1. neděle, 2. pondělí a 3. úterý KINO NEHRAJE	Mládeži do 15 let nevhodné Vstupné: 60,- Kč
3. středa v 19.00 hodin MOJE SUPERBEJVALKA* USA 2006, 97 minut, české titulky. Matt konečně najde ideální přítelkyni - krásnou Jenny Johnson (Uma Thurman), která je shodou okolností také superhrdinkou G-Girl. Jak se ale rozejdete s přítelkyní, která umí létat a pouhým pohledem propaluje ocel? Mládeži do 12 let nevhodné Vstupné: 65,- Kč	8. neděle, 9. pondělí a 10. úterý KINO NEHRAJE
5. čtvrtek v 19.00 hodin SEJMI ESO* VB/Francie/USA 2006, 108 minut, české titulky. Vyhrává ten, komu se podaří „sejmout eso“. Tím esem je populární lasvegaský varietní umělec, kterému k jeho skvělé kariéře výrazně dopomohla mafie, za což jí teď hodlá poděkovat tím, že bude u soudu svědčit proti jejím spíčkám. Mládeži do 15 let nevhodné Vstupné: 65,- Kč	11. středa v 19.00 hodin ZASTAV A NEPŘEŽIJES* USA/Velká Británie 2006, 87 minut, české titulky. Nájemný vrah nechal svoji oběť uniknout, aby mohl začít nový život...Teď mu však v krvi koluje jed a naživu zůstane jen tehdy, pokud bude v neustálém pohybu a napětí a udrží si tak v těle dostatečnou hladinu adrenalinu. Mládeži do 15 let nevhodné Vstupné: 60,- Kč
6. pátek v 19.00 hodin BABEL* USA/Mexiko 2006, 142 minut, české titulky. Snímek vzešlý ze spolupráce režiséra Alejandra Gonzáleze Iñárrita a scenáristy Guillerma Arriagy (Amores Perros, 21 gramů). Stejně jako v jejich předchozích projektech se i nyní náhodně proplete několik zdánlivě nesouvisejících lidských osudů. Mládeži do 15 let nevhodné Vstupné: 65,- Kč	12. čtvrtek a 13. pátek v 19.00 hodin OBSLUHOVAL JSEM ANGLICKÉHO KRÁLE ČR 2006, 110 minut. Na motivy knihy Bohumila Hrabala Jiří Menzel napsal scénář a zrežiroval film o muži, který na konci svého života hledá obrazy času, který prožil. Mládeži do 12 let nevhodné Vstupné: 70,- Kč
PROJEKT 100 – 2007 7. sobota v 19.00 hodin MECHANICKÝ POMERANČ Velká Británie 1971, 136 minut, české titulky. Režie: Stanley Kubrick. Má stát právo nechat zločince projít šokovou terapií, po jejímž absolvování už není schopen rozeznat rozdíl mezi Dobrem a Zlem, a udělat z něj „mechanický pomeranč“?	PROJEKT 100 – 2007 14. sobota v 19.00 hodin TŘETÍ MUŽ Velká Británie 1949, 104 minut, české titulky. Režie: Carol Reed. Spisovatel westernových románů na mizině Holly Martins přijíždí do Vídně na pozvání svého kamaráda z dětství Harryho Limea, s nímž dlouho nebyl ve styku, a proto stále setrvává v nejlepším víru o jeho charakteru. Brzy se dozvídá o Limeově neblahé pověsti cynického spekulanta, jenž mrzačí pacienty, zvláště pak děti ředěným penicilínem. Mládeži do 12 let nevhodné Vstupné: 60,- Kč
	15. neděle KINO NEHRAJE

Kulturní dům

Klášterec nad Ohří
tel.:474 375 726

28. března od 19 hodin
DNES VÁS BAVÍ HOLOHLAVÍ
Nový pořad se ZDENKEM IZEREM a PETREM FREUNDEM.
Vstupné: 180,- Kč, důchodci: 120,- Kč

29. března
ZASTUPITELSTVO MĚSTA

30. března od 18 hodin
SLAVNOSTNÍ VEČER K PŘÍLEŽITOSTI 100 LET BUDOVY ŠKOLY V HAVLÍČKOVÉ ULICI

4. dubna od 19 hodin
THE GIN GAME (KARETNÍ HRA)
BLANKA BOHDANOVÁ A JOSEF SOMR
ve slavné americké tragikomedii pro dva herce a publikum, které umí vnímat i smích i slzy „mezi řádky“. Oba herci byli oceněni za tuto hru cenou Thálie 2001 v kategorii mimořádný herecký výkon - činohra.
Vstupné: 120,- Kč, důchodci: 80,- Kč

6. dubna od 19 hodin
ZAHÁJENÍ KURZU TANCE PRO DOSPĚLÉ
Vyučuje: Dagmar Knížetová.

7. dubna od 18 hodin
SETKÁNÍ OBČANŮ VERNÉŘOVA A OKOLÍ
Pod patronací Dolů Nástup Tušimice a Města Klášterce nad Ohří.

12. dubna od 15.15 hodin
KLÁŠTERECKÉ JARO
Přehlídka vystoupení mateřských škol.

13. dubna od 14 - 22 hodin a 14. dubna od 8 - 14 hodin
DOPLŇOVACÍ VOLBY DO SENÁTU PARLAMENTU ČR

Zámek

Klášterec nad Ohří
tel.:474 375 436

VÝSTAVY

16. 3. - 22. 4.
POHLED DO KRUŠNOHOŘÍ - EIN BLICK INS ERZGEBIRGE
Fotografie Helmuta Windricha – Krušnohoří se všemi krásami, jež tato krajina skýtá.

30. 3. - 29. 4.
AK. MALÍŘ HERBERT KISZA
Obrazy, plastiky, grafika.
Vernisáž výstavy se koná 30. 3. v 17 hodin.

DALŠÍ AKCE

6. 4. od 9 hodin v hudební salonku zámku
VELIKONOČNÍ POHÁDKA
pro děti MŠ Bruslička v podání Divadla Kapsa Karlovy Vary

7. 4. od 17 hodin
VELIKONOČNÍ KONCERT PĚVECKÉHO SOUBORU HLAHOL
pod vedením MUDr. Miroslava Šulce
Spoluúčinkují: Ženský komorní sbor Jirkov - sbornířka Šárka Navarová a Komorní orchestr města Chomutova - pod vedením Marie Fartákové.
Koncert se koná v hudebním salonku zámku.
Vstupné 60,- Kč. Doporučujeme zakoupit vstupenky předem v pokladně zámku.

8. 4. od 13 hodin
VELKÉ VELIKONOČNÍ PLETENÍ POMLÁZEK

UHLOEXPRES

Uhlí - ledvické
- mostecké
- sokolovské

Uhlí od Čermáka a Košaty
do sklepa bez lopaty

Novinka: použití pásového dopravníku

Dále nabízíme:

písky, štěrky

Celý okres Chomutov a okolí
včetně dovozu

Telefon: 474 386 298
602 418 183
602 418 184

INZERCE

► **Prodám** zahradu v kolonii Lesní. 3 a, zděný a podsklepený altán, voda, elektřina. vhodné i k rekreaci. Cena Dohodou.
Tel.: 604 659 177
► **Koupím** starší klec pro ptáčky (použitou). Je mi 76 let, a byla bych moc ráda, kdyby nebyla drahá.
Tel.: 474 373 656

KLÁŠTERECKÝ SPORT

Klášterecká sportovní ohlédnutí za uplynulými čtrnácti dny

„Nejsme profesionálky, jen nás baví to, co děláme,“ tvrdí Šárka s Petrou

Mirka Parmová, Šárka Jarošová a Petra Sutnerová jsou příjemné, mladé, krásné dívky, které si lze představit na různých molech při přehlídce krásy. Ale jejich životní dráha se prozatím ubírá úplně jiným směrem. Všechny tři jsou součástí skupiny STILIQ INFECTION, kde se promítají různé gymnastické prvky, silový sport a taneční styly, jako je např. breakdance, electric boogie, hip hop dance. Jsou nejen jejími aktivními členkami, ale zároveň také onou potěchou pro lačné chlapské oko, dychtící po krásě křivek ženského těla. O tom, jak se takové křehké dívky stanou součástí „drsné“ chlapské skupiny, jsme si povídali s Šárkou a Petrou.

■ Petra Sutnerová, Honza Böhm a Šárka Jarošová

„Ve skupině STILIQ INFECTION tančujeme už třetím rokem. Miruška o něco déle. Já s Petrou jsme před tím dělaly aerobik, což nás dovedlo až k tančování. Miruška se nejdříve věnovala gymnastice a díky tomu se pak dostala i k breaku. Zkoušela také fitness pod vedením Honzy Böhma. Díky gymnastice a fyzice je z nás tři nejlepší a v republice by se mohla rovnat i některým klukům (b-boyům). Z nás tři se breaku věnuje nejvíce a je členkou i další dívčí taneční a break dancové skupiny v Praze, se kterou se zúčastňuje i nejrůznějších soutěží v celé republice,“ prozradila nám Šárka, jak se vůbec ve skupině STILIQ INFECTION objevily. Než se však takto sebraná skupina může objevit na vystoupení před publikem, znamená to týdny i měsíce nacvičování a posilování, pilování sebranosti všech členů, výběr muziky...

Trénujeme 3x týdně hodinu. Miruška a její přítel Andrej dojíždějí až z Bezdruha (hodina cesty od Plzně), takže trénujeme občas i o víkend. Na začátku sezóny, když se vymýšlí nová sestava, tréninky bývají 2-3 hodiny.

Nová sestava se vymýšlí i několik měsíců.

Ve skupině má každý právo na svůj vlastní názor, a tak všichni sledujeme různé sestavy a sbíráme nápady třeba po celý rok a pak teprve skládáme po střípcích určité části sestavy tak, aby celek nakonec byl nejen zajímavý, ale aby to pro diváky byla show a zážitek se vším všudy. Snažíme se inspirovat všude, kde je to možné: v tanečních filmech, hudebních klipch... Není jednoduché vybrat například hudbu, aby se zároveň líbila klukům i holkám a byla rytmicky vhodná. Jako holky máme radši černou hudbu, hip hop a R'n'B. Kluci dynamickou break dancovou hudbu. Hudbu většinou mixuje a shání Andrej (přítel Mirušky), který pomáhá i s choreogra-

akrobatické a silové cviky těžší, ale pokud překonáte strach, pak to jde. Chce to opravdu trénink a výdrž a někdy také zatáté zuby.

Jaký je tedy recept na působení v takové skupině, jakou je STILIQ INFECTION a co je potřeba pro to, aby z nich při vystoupení vyzařovala pohoda a divák se bavil?

„Základem všeho je mít mezi sebou dobré vztahy, navzájem se podporovat a respektovat. Při vystupování před obecnstvem nesmíme mít trému. Musíme být naprosto v pohodě, abychom nic nezapomněli a působily bezstarostným a free dojmem,“ má jasno o skupině Šárka.

Každé vystoupení STILIQ INFECTION je velmi profesionální, takřka bez chybiček. Souhra kluků s holkami působí jako správně promazaný stroj, který se nemůže zadrhnout. Tak nás samozřejmě na závěr našeho rozhovoru napadla jediná otázka. Petro, cítíte se vy holky opravdu jako „profici“?

„Rozhodně se nepovažujeme za profesionálky. Existuje mnoho dívek, které to dělají na vyšší úrovni, takže víme, že nejsme nic extra jen proto, že chodíme na break. Víme, že se pořád máme v čem zlepšovat. O Mirušce ale můžeme říci, že je velký talent a je naším vzorem. Jsme rádi, že působíme ve skupině, která není až na tak profesionální úrovni, protože máme víc volnosti. Děláme to, abychom zabýly čas a hlavně proto, že nás to baví. Ve skupině nás přijali tak rychle, že hned první sezonu jsme už začaly vystupovat. Postupně jsme se aklimatizovaly a staly se nezbytnými články skupiny a to je to, z čeho máme největší radost.“

Honza Böhm vystoupí na Miss ČR

Až v sobotu 14. 4. doprovodí svým vystoupením Honza Böhm kadaňskou Lucii Petříškovou v soutěži o královnu krásy MISS České republiky. Prímý přenos televize Nova budete mít možnost sledovat od 20.00. Tímto se omlouváme se za mylnou informaci, kterou jsme uvedli v jednom z minulých čísel našich novin.

Poděkování

Chtěli bychom poděkovat všem organizátorům, kteří se zasloužili za tak krásný večer kláštereckých sportovců a hlavně panu Romanu Novotnému. Ještě jednou děkujeme, těšíme se na jeho reprízu v příštím roce a přejeme anketě sportovců hodně ročníků. Krejsovi, Kolingerovi a Kataržukovi

Kolba a Fialová opět vybojovali titul mistr ČR

■ Zleva: Marek Müller, Vladimír Kolba, Tereza Fialová a Josef Kolba

Kláštereckí zápasníci dali o sobě opět vědět tím nejlepším možným způsobem, když se z Mistrovství České republiky v zápase řecko-římském - volný styl, které letos hostil Hradec Králové, vrátili se třemi vzácnými kovy a dvěma tituly mistr České republiky.

Spanilou jízdu našich mladých borců začal 17.3. volnostylař Marek Müller, který v kategorii kadet do 58 kg sice prohrál finálový boj, ale stříbrná medaile je pro našeho zápasníka, který se tomuto sportu věnuje teprve prvním rokem, velký úspěch. O den později pak přišla dvojnásobná zlatá radost. Možná malíčko neočekávaný titul mistryně České republiky si vybojovala volnostylařka Tereza Fialová v kategorii žákyně do 70 kg. Tereza měla určité tréninkové manko, ale opět na sobě zapracovala a dokázala, že jí zlato patří právem. Určitě to ale překvapivý výsledek není, protože Tereza Fialová už jeden titul mistry-

ně ČR vlastní, a to za rok 2004. Nao-pak ten, od koho by jiný výsledek než zlatá medaile a titul mistr České republiky byl zklamáním, se jmenuje Josef Kolba. Tento trojnásobný mistr ČR, kterého čtenáři Kláštereckých novin svými hlasy umístili na 3. místo v anketě o nejlepšího sportovce roku 2006, má stabilní formu a své tréninkové úsilí dokáže ve svých bojích na žíněnce beze-zbytku prodat. Při obhajobě svého loňského prvenství neponechal nic náhodě a svým výkonem si do své sbírky zařadil i ten letošní, v pořadí již 4. titul mistra České republiky. Kompletní medailovou sbírku doplnil ještě o týden později 24.3. Vladimír Kolba, který na Mistrovství ČR v klasickém stylu, které se konalo v Praze, vybojoval bronzovou medaili a prozatím ukončil týdenní spanilou jízdu našich zápasníků. Ty čekají další boje o titul v měsíci květnu a doufejme, že budou opět tak úspěšné, jako byly tyto.

Klub českých turistů Klášterec pořádá o velikonoční neděli 8.4.2007 výstup na Mědník pro velikonoční vajíčko. Start na stadionu TJ od 8:00 do 9:00 hodin. Všechny příznivce pohybu srdečně zveme

AUTOŠKOLA - ING. JAN CHVÁTAL

Upozorňujeme organizace a řidiče na zákonnou povinnost absolvovat školení a přezkoušení řidičů, kterých se to týká. Povinnost absolvovat školení mají i řidiči osobních a dodávkových vozidel. Toto nařizuje zákoník práce, nařízení vlády aj. Povinnost absolvovat zdokonalování odborné způsobilosti mají řidiči vozidel: - vybavených zvláštním zařízením a majákem - nákladních vozidel, autobusů a taxi

Tito řidiči absolvují také povinné přezkoušení a bude jim prodlouženo či vystaveno nové osvědčení profes. způsobilosti. Školení absolvujete v prostorách autoškoly v Chomutově, Kadani nebo ve Vašich odpovídajících prostorách. Objednávky na školení: chvatal@kttkadan.cz Fax: 474 342 474

Přezkoušení policistů a řidičů záchranných složek provede: pověřená zkuš. komisařka Ministerstva dopravy ČR Ing. Olga Chvátalová
Přezkoušení řidičů nákladních vozidel provede: pověřený zkušební komisař Ministerstva dopravy ČR Ing. Jan Chvátal

Nový zákon č. 411/2005Sb., který platí od 1.7.2006, říká ... řízení motorového vozidla bez držení platného osvědčení profesní způsobilosti řidiče je potrestáno 5 body, ve správním řízení pokutou 5 - 10 000,- Kč a zákazem řízení od 6 do 12 měsíců.

Klášterecké noviny registrovány u MKČR pod číslem E 14592. Vydává: Město Klášterec n.O., nám. E. Beneše 85, 43151 Klášterec nad Ohří. Adresa redakce: Klášterecké noviny, Chomutovská 206, 431 51 Klášterec n.Ohří. Tel.: +420 606 625 669, +420 474 371 148. E-mail: redakce@klnoviny.cz Odpovědný redaktor: Roman Novotný. Redaktor: Mgr. Lenka Křenová. <http://www.klnoviny.cz> Nevýžadané materiály a fotografie se nevracejí. Za původnost a obsahovou správnost jednotlivých příspěvků ručí jejich autoři. Nepodepsané příspěvky se nezveřejňují. Zveřejněné nepodepsané články jsou redakční. Podepsané články, i zkratku, nemusí být shodné s názory redakce. Vydavatel neručí za obsah inzerce. Tisk - AKORD s.r.o. Chomutov

■ Zleva Petra, Mirka a Šárka